

Sygn. akt: I C 1338/17 upr.

Na rozprawie dnia 22 grudnia 2017 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., zawiadomiony prawidłowo, wniósł o przeprowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność.

Pozwana I. Ż. nie stawiła się zawiadomiona w trybie art. 139 par 1 kpc, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Kłek
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 grudnia 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko I. Ż.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., działając przez pełnomocnika, pozwem wniesionym w dniu 9 października 2017 r. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej I. Ż. kwoty 56,31 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 929,41 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż umową cesji z dnia 06.09.2016 r. nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej od (...) S.A. w W. z tytułu świadczonych na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z treścią stosunków prawnych łączących pozwaną z wierzycielem pierwotnym, na podstawie zawartej z pozwaną umowy zostały wystawione wskazane dokumenty księgowe, które stanowią podstawę powództwa. Dochodzona pozwem kwota

stanowi skapitalizowaną należność odsetkową wynikającą z sumy odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od następnego dnia wymagalności poszczególnych dokumentów księgowych oraz ich wartość do dnia poprzedzającego wygenerowanie pozwu. Żądaniem pozwu objęte są także odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej (dochodzonej w odrębnym postępowaniu) od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwana I. Ż. , zawiadomiona o terminie w trybie art. 139§1 kpc, nie stawiała się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 06.09.2016 r. (...) S.A. w W. zawarł umowę przelewu wierzytelności z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K..

(dowód: umowa k. 8-9)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności, ani nawet jej istnienia. Powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne, ani nawet potwierdzających fakt zawarcia oraz treść umowy łączącej pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności z 06.09.2016 r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Zgodnie z w/w umową przedmiotem cesji miały być wierzytelności szczegółowo określone w Załączniku nr 1 (papierowym) „Wykaz Wierzytelności Telewizyjnych do Umowy z dnia 06.09.2016 r.”, Załączniku nr 2 (papierowym) „Wykaz Wierzytelności Telekomunikacyjnych do Umowy z dnia 06.09.2016 r.”, Załączniku nr 3 (CD) „Wykaz Wierzytelności Telewizyjnych do Umowy z dnia 06.09.2016 r.” oraz Załączniku nr 4 (CD) „Wykaz Wierzytelności Telekomunikacyjnych do Umowy z dnia 06.09.2016 r.” Do pozwu dołączono obejmujący jedynie przedmiotową wierzytelność wydruk określony jako „Wyciąg z listy dłużników” (k. 5v), który z całą pewnością nie stanowi żadnego ze wskazanych w umowie załączników. Wydruk ten został poświadczony za zgodność zawartych w nim danych „z danymi znajdującymi się na nośniku CD stanowiącym załącznik do umowy cesji z dnia 06.09.2016” przez występującego w sprawie pełnomocnika profesjonalnego powoda, jednak obowiązujące przepisy nie zawierają umocowania do dokonywania przez pełnomocnika profesjonalnego w/w czynności, w szczególności poświadczenie takie nie nadaje waloru dowodowego. Co więcej, załączony do pozwu wydruk nie zawiera numeru porządkowego załącznika, którego treść miałby odwzorowywać, nie wiadomo zatem, do jakiego konkretnie dokumentu się on odnosi. Podkreślić również trzeba, iż w/w wyciąg sporządzony został jednostronnie przez powoda, dla celów niniejszego postępowania, a zatem jego moc dowodowa jest znikoma. Z tych też względów nie można przyjąć, że przedstawiony przez powoda wydruk wykazuje nabycie przedmiotowej wierzytelności wobec pozwanego.

Powód nie wykazał również, aby pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym wskazaną w pozwie umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z załączonej do pozwu kopii umowy abonenckiej z dnia 05.04.2011 r. może wskazywać na ewentualne zawarcie takiej umowy pomiędzy (...) P. a abonentem I. M., takim imieniem i nazwiskiem abonenta została podpisana, zaś powód nie wykazał, iż jest to osoba tożsama z pozwaną w niniejszej sprawie. Ponadto kopia wskazanej umowy nie stanowi dokumentu w rozumieniu art. 245 k.p.c., albowiem nie została potwierdzona za

zgodność z oryginałem stosownie do treści art. 129§2 kpc. W konsekwencji w/w kserokopia nie stanowi dowodu zdarzeń w niej opisanych, w szczególności nie stanowi dowodu, że oświadczenia w niej zawarte pochodzą od osób w nich wymienionych. Tym samym powód nie wykazał, aby pozwaną z wierzycielem pierwotnym łączył jakikolwiek stosunek zobowiązaniowy.

Dowodu istnienia zobowiązania pozwanej nie stanowią także noty obciążeniowe (k. 11) czy zawiadomienie o przelewie wierzytelności (k. 6) i przedsądowe wezwanie do zapłaty (6v). Nie zostały one potwierdzone za zgodność z oryginałem zgodnie z treścią art. 129§2 kpc, brak również dowodów ich doręczenia pozwanej, a w szczególności dowodu, iż pozwana uznała wynikające z nich zobowiązanie.

Dodatkowo wskazać należy, że dochodzona pozwem kwota stanowi sumę skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od następnego dnia po dniu wymagalności poszczególnych dokumentów księgowych. Powód nie przedłożył jednak tych dokumentów księgowych, w związku z czym nie jest możliwe zweryfikowanie, czy dokumenty takie w ogóle zostały wystawione, a tym bardziej, czy należności w nich stwierdzone mają oparcie w zawartej przez strony umowie. Z tych samych przyczyn nie jest również możliwe zweryfikowanie, czy powód w sposób prawidłowy ustalił wysokość dochodzonych pozwem skapitalizowanych odsetek. Brak jest także możliwości weryfikacji choćby w najmniejszym stopniu, czy należność główna, od której powód domaga się odsetek, faktycznie istnieje.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanej dochodzona pozwem wierzytelność.

Powód winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, który powinien być świadom wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obciążenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, istnieją w sprawie uzasadnione wątpliwości, uniemożliwiające przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda odnoszących się do istnienia, wysokości oraz wymagalności dochodzonego pozwem roszczenia. W tej sytuacji, pomimo zaistnienia formalnych przesłanek do wydania w sprawie wyroku zaocznego skutek nie działania w sprawie pozwanego, Sąd oddalił powództwo.